

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris
atq[ue] noui || instrumenti**

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Permissione humana.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

De permissiōe diuina

hospicio est receptus. iij. Reg. xvij. Petrus ap[osto]lus est apud quendam Symonē coriariuz hospitat[us]. Act. x. Paul[us] manebat apud Priscā et aquilā qu[er]erāt eiusdē artis. Act. xvij. Lidia purpuraria rogauit Paulū et socios suos secū in hospicio habitare. Act. xvi.

¶ De permissione diuina.

Cap. cii.

Permittit deus bonos flagellari addens consolationē Electos tentari subiungens deprauationem.

Malos debellari iniungēs desolationem.

p **Permittit**

deus bonos affligi ad tempus / eos

postea mirabiliter exaltādo.

Sic permisit Jacob pati persecutionē ab Esau / qu[od] postea re patriauit ditat[us]. Gen. xxvij.

Thobias execrari permisit quē postea illuminatum gaudio ampliāuit. Tho. ij. Job grauit[er] affligi et de pauperari permisit: cui postea oīa duplicauit. Job per totū. Dauid longit[er] permisit pati persecutionem Saulis / quē in regem postea sublimauit. i. Re. xvij. et sequētib[us]. Filios isrl' affligi

per Holofernē permisit / quib[us] postea victoriā magnam dedit. Judith. p. totus. De hac materia req[ui]re plura de iudicijs dei occultis. Permittit deus aliqu[od] bonos hoīes cadere in peccatā grauiā: ut non glorian[ur] de sua scititate: nec confidat de sua p[er]stātia: ut alijs sciāt cōpati quā peccāt. Sic permisit cadere Samsonē fortissimū. Judith. xvi. Dauid scitissimū. ij. Reg. xi. Petrum promptissimū. Mat. 26. De hac materia q[ui]re plura de iudicijs dei occultis. Permittit aliqu[od] deus ppl[em] flagellari p[ro]pter peccatā ppli et p[re]latorū maloz. Sic deus permisit qu[od] filij isrl' debellarēt: filios beniamin p[ro]pter eoz scelus et peccatā. Judi. xx. Sic etiā p[ro]pter peccata ppli et filioz Heli / permisit deus a philisteis israel debellari. i. Reg. xij. De hac materia q[ui]re plura de iudicijs dei occultis. Plures etiā diuisiones et exempla q[ui]re ibidez. quia vere eadem est materia vtriusq[ue] cap.

¶ De permissione humana.

Cap. ciiij.

Permittūt boni aliq[ui] fieri ut euidēt[er] eminetes defect[us].

Ut solēt subiacētes affect[us].

De permis. huma. XCII

Permittūt

aliqui boni viri aliquid fieri non tamen libenter: et hoc ad vitandum maius malum quod posset accidere. Sic permisit Jacob Benjamin pro dilectum / ire cum fratribus in egyptum / ne Symeon remaneret in viculis / et ceteri filii secum fame et inopia morerentur. Gen. xliij. Sic permisit Abraam quod Loth separaretur ab eo timens pastorum iurgium / ne homicidium sequeretur. Gen. xiiij. Moyses permisit uxori dare libellum repudij / ne uxoricidium exerceretur. Deute. xxiiij. Permittunt boni homines aliquid fieri aliqua non libenter / ut socios seu subditos contentent et solent. Sic David permisit non ire ad bellum postquam vidit quod erat populo gratum / et ait: Quod videtur vobis rectum hoc faciam. ij. Reg. xvij. Helyseus ut contentarentur filii prophetarum qui certificari volebant de Helya / permisit eos ire ad querendum eum / quem ipse sciebat assumptum. iij. Reg. ij. Simon cognouit quod Triphon peteret eum / dolo duos filios Ionathe / et centum talenta argenti / et tamen permisit dari ut populus contentaretur: et ne populus crederet quod fratrem suum negligeret

liberare. i. Mach. xiiij.

De perversitate quorundam.

Cap. ciiij.

Perversitas hominum consistit: In extollentia sublimitatis superbiendo.

In affluentia cupiditatis possidendo.

In exigentia gulositatis comedendo.

In concupiscentia carnalitatatis lasciviendo.

In impatientia ferocitatis irascendo.

In invidentia felicitatis detrahendo.

In negligentia sedulitatis exercendo.

Perversos

Facit homines superbia / et ambitio dominandi. Nam vocati Dathan et Abiron a moyse: quia iniuste dominari volebant / et non poterant perversis respondere dicentes. Nunquid parum est tibi quod eduxisti nos de terra fluente lac et mel. Num. 16. Superbi et vane gloriosi sunt sic perversi quod cavent a minimis et maxima scelera perpetrant. Sic Christus dicit ex colantes culicem: et deglucientes camelum. Matt. xxiiij. Tales sunt similes Balaam qui voluit

S iiij